

LATVIJAS REPUBLIKAS
KULTŪRAS MINISTRIJA

Rīgā, 31.10.2007. Nr.1.2.1-1/2693
Uz 25.10.2007. Nr.8/7-2-131/9/07

K. Valdemāra iela 11a, Riga LV-1364, Latvia
tālrunis: +371 67078110, faks: +371 67078107
e-pasts: pasts@km.gov.lv, www.km.gov.lv

LR Saeimas Kancelejai

LR 9. Saeimas deputātiem

J.Plineram
J.Sokolovskim
V.Buzajevam
N.Kabanovam
M.Mitrofanovam
V.Buhvalovam

Par kultūras iestādēm un organizācijām

Godātie deputātu kungi!

Pirms atbildu uz Jūsu konkrētajiem jautājumiem, ievadā vēlos principiāli uzsvērt, ka kultūras iestādes Latvijā netiek dalītas krievu un latviešu iestādēs. Vienīgās iestādes, kurām nosacīti varētu piemērot šādu kritēriju, ir teātri, kuros tiek iestudētas izrādes krievu vai latviešu valodā (lai gan arī šeit tautības kritērijs nedarbojas pilnībā, jo, piemēram, Jaunais Rīgas teātris, kuru vajadzētu ieskaitīt latviešu teātros, ik pa laikam iestudē izrādes arī krievu valodā, pēdējais spilgtais piemērs ir T.Tolstajas stāsts „Sonja”, arī izrādē „Latviešu stāsti” iekļauti stāsti krievu valodā). Kas attiecas uz citām kultūras iestādēm - koncertorganizācijām, operu, muzejiem, cirku u.c. institūcijām, kurās galvenā „valoda” ir mūzika, kustība, krāsa vai forma, šāds kritērijs ir nepiemērojams pēc būtības. Kurai kultūras iestāžu grupai, sekojot Jūsu piedāvātajam iedalījumam, lai pieskaita, piemēram Latvijas Nacionālo operu, kur nozīmīgu repertuāra daļu veido krievu komponistu operas un baleti, un tikai salīdzinoši nelielu daļu latviešu komponistu darbi? Kur lai pieskaita Vāgneru, Bizē, Verdi un citus, kas nepieder ne vieniem, ne otriem? Gan operā, gan baletā, gan orķestros u.c. strādā dažādu tautību mākslinieki, apliecinot, ka Latvijas kultūras dzīvē un profesionālajā mākslā ir noticis un aizvien turpinās dabisks sabiedrības integrācijas process, kur galvenie kritēriji ir profesionālisms, kvalitāte, izcilība. Viens no galvenajiem iemesliem, kas ir veicinājis šo pozitīvo procesu, neapšaubāmi ir Latvijas kultūrizglītības sistēma. Latvijas mūzikas un mākslas skolās mācās gan latviešu, gan krievu, gan citu tautību bērni, un vienīgais kritērijs ir viņu talants, uzcītība un darba spējas. Latvija lepojas ar izciliem mūziķiem, māksliniekiem un solistiem, kuru nacionālītātes ir dažādas. Kultūrpolitikas uzdevums profesionālajā mākslā, kā to uzsver arī politikas pamatnostādnes „Valsts kultūrpolitikas vadlīnijas 2006. – 2015. gadam. Nacionāla valsts”, ir atbalstīt kvalitatīvu un izcilu mākslas produktu veidošanu, un tam nav sakara ar tautību vai valodu. Valsts kultūrpolitika paredz īpaši atbalstīt tās kultūras institūcijas, kurām ir izcili sasniegumi. Pašreizējā budžeta periodā par izciliem sasniegumiem papildu finansējumu saņem Jaunais Rīgas teātris, un Latvijas Nacionālā opera.

SAEIMAS KANCELEJA

Nr. 12/5-2-233-(9/07) plkt. 9/51

Tālāk atbildes uz Jūsu uzdotajiem jautājumiem, nemot vērā iepriekš teikto.

1. Pastāvīgas valsts budžeta dotācijas saņem:

M.Čehova Rīgas krievu teātris:

2005.g. - Ls 195 924; 2006.g. – Ls 292 101; 2007.g. – Ls 685 299; 2008.g. plānots – Ls 769 441.

Latvijas Leļļu teātris, kurā darbojas divas - latviešu un krievu trupas:

2005.g. - Ls 137 235; 2006.g. – Ls 201 540; 2007.g. – Ls 493 337 (t.sk. investīcijas Lielās zāles skaņu sistēmas modernizācijai - Ls 104 728); 2008.g. plānots – Ls 469 440.

Daugavpils teātris, kurā darbojas divas – latviešu un krievu trupas:

2005.g. - Ls 150 682; 2006.g. – Ls 237 027; 2007.g. – Ls 490 686; 2008.g. plānots – Ls 531 621.

Papildus valsts pamatbudžeta dotācijai minētie teātri, tāpat kā teātri, kas iestudē izrādes latviešu valodā, konkursa kārtībā regulāri piesakās un iegūst Valsts Kultūrkapitāla fonda (turpmāk – VKKF) finansējumu jaunu izrāžu iestudēšanai. Valsts atbalstu ar VKKF starpniecību Latvijā dzīvojošiem krievu un citu mazākumtautību kultūras pārstāvjiem konkrētu projektu īstenošanai iespējams saņemt arī jebkurā citā nozarē. Vēlreiz jāuzsver, ka jebkura projekta pieteikums, neatkarīgi no iesniedzēja tautības vai valodas, VKKF konkursos tiek vērtēts pēc mākslinieciskās kvalitātes kritējiem.

Radošās stipendijas, kā arī atbalstu grāmatu izdošanai no VKKF regulāri saņem krievu valodā rakstošie Latvijas literāti. Latvijas Rakstnieku savienības biedru vidū tādu ir vairāk nekā 20. Latvijas Rakstnieku savienībā ar valsts dotāciju tiek algoti literārie konsultanti, pie kuriem ir iespēja saņemt konsultācijas arī jauniem autoriem, kas raksta krieviski. Ar valsts finansiālu atbalstu krievu valodā regulāri tiek izdots literārais žurnāls “Daugava” un jaunās paaudzes krievu literātu almanahs “Orbīta”. 2007.g. literārais žurnāls “Daugava” saņēma Ls 10 000, almanahs “Orbīta” – Ls 4893 lielu VKKF finansējumu. VKKF finansējums piešķirts antoloģijas “Mūsdienu krievu dzeja Latvijā” izdošanai.

Starp konkrētiem projektiem, kas saņemuši VKKF finansējumu var minēt, piemēram, „Daugavpils Krievu kultūras centru „Kaļistratova nams””, kas ir saņēmis VKKF finansējumu provinciālā almanaha “Hronos” izdošanai, Ivana Zavoloko vesticībnieku biedrību - Garīgo dzeju krājuma izdošanai. Regulāri VKKF finansiālu atbalstu saņem Starptautiskais teātra festivāls - konkurss bērniem un jaunatnei “Krievu klasika Latvijā” (organizē biedrība “Multinacionālais bērnu un jauniešu kultūras centrs”).

2. Jautājums nav korekti uzstādīts ievaddaļā minēto faktoru dēļ, tāpēc uz to nav iespējams sniegt korektu atbildi.

3. Mazākumtautību atbalsts kopumā ir īpašo uzdevumu ministra sabiedrības integrācijas lietās sekretariāta kompetence. Kultūras ministrijas atbildībā ir I.Kozakevičas Latvijas Nacionālo kultūras biedrību asociācija, kas patlaban apvieno 19 dažādas biedrības un savienības, saņemot regulāru valsts dotāciju – 2007. gadā tā bija Ls 15 000, bet 2008. gadā plānotā dotācija ir Ls 17 526.

No KM budžeta tiek dotēts arī Ebreju muzejs (2007. gadā Ls 11 796, 2008. gadā plānoti Ls 16 796).

Atbildot uz Jūsu ierosinājumu veidot īpašu mazākumtautību kultūras departamentu, Kultūras ministrija neuzskata, ka tas būtu nepieciešams. Kultūrpolitikas ieviešanas departamenta Starpnozaru nodalā ir izveidota štata vieta un jau trešo gadu darbojas vecākais referents sabiedrības līdzdalības jautājumos, kura pienākumos ietilpst arī ar mazākumtautību kultūras organizāciju atbalstu un koordinēšanu saistīti jautājumi. Prakse rāda, ka darba apjoms šajā darbības virzienā neprasā papildu cilvēkresursus.

4. Jūsu vēstulē minētā programma Latvijas tradicionālo mazākumtautību kultūras saglabāšanai un attīstībai nav bijusi iekļauta Kultūras ministrijas darba plānos, tādēļ tāda arī nav izstrādāta. Vienlaikus vēlos Jūs informēt, ka norit darbs pie cita dokumenta izstrādes, kas skar arī Latvijā izsenis dzīvojošo mazākumtautību un etnisko grupu kultūras mantojumu. Saskaņā ar UNESCO Konvenciju par nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanu patlaban tuvojas noslēgumam Latvijas Nemateriālās kultūras mantojuma reģistra koncepcijas izstrāde. Šajā reģistrā paredzēts iekļaut ne tikai latviešu tradicionālās kultūras vērtības, bet arī citu etnisko grupu nemateriālā kultūras mantojuma vērtības, kas atbilstoši Konvencijas kritērijiem ir radītas Latvijas teritorijā un tradicionālā celā pārmantotas no paaudzes paaudzē. Konvencijas kritērijiem, piemēram, varētu atbilst Latgales vesticīnieku vai Ludzas igauņu nemateriālais kultūras mantojums, kas ar laiku nonāks reģistrā.

5. Attiecībā uz mazākumtautību kultūras speciālistu sagatavošanas jautājumu, varu informēt, ka kultūras speciālisti tiek sagatavoti atbilstoši konkrētajai profesijai nepieciešamajām profesionālajām zināšanām un prasmēm (kordirigents, deju kolektīva vadītājs, režisors, kultūras menedžeris utt.) nevis pēc tautību principa. Ja runa ir speciālistiem, kurus nepieciešams gatavot darbam tieši ar konkrētu etnisku grupu un tās kultūru, tad pasaules praksē šādus speciālistus parasti sagatavo un par viņiem rūpējas diasporas izcelsmes valsts, jo tikai etniskajā dzimtenē ir nepieciešamā līmeņa profesionālās mācību iestādes un augstskolas, kas var kvalitatīvi sagatavot šādus speciālistus. Tā piemēram, Latvija diasporas programmas ietvaros nodrošina izglītības un kultūras speciālistu sagatavošanu darbam latviešu diasporā Krievijā vai citās valstīs, kur tas ir nepieciešams. Tāpat, piemēram, attiecībā uz lībiešiem, kas ir Latvijas pamatiedzīvotāji, taču pieder somugru valodu grupai, prakse ir tāda, ka jaunieši dadas studēt uz Igauniju, uz Tartu universitāti, jo tieši tur ir vislabākā akadēmiskā bāze somugru valodas speciālistu sagatavošanai.

Latvijas kultūrizglītības sistēma piedāvā pietiekami plašu izvēli cilvēkiem, kas vēlas apgūt to vai citu kultūras specialitāti, taču papildus zināšanas konkrētas tautas kultūrā un valodā vislabāk un kvalitatīvāk iespējams apgūt tikai etniskajā dzimtenē.

Nobeigumā vēlos atgādināt un uzsvērt, ka Latvija ir pasaulē vienīgā valsts, kas ir tieši atbildīga par latviešu valodas un kultūras mantojuma saglabāšanu pasaules kultūru daudzveidībai. Un šo darbu Latvijas valsts vietā neuzņemsies un nedarīs neviens cits.

Ar cieņu

ministre

H.Demakova

